

عنوان مقاله:

حساسیت اخلاقی و عوامل مرتبط با آن در پرستاران بخش مراقبت های ویژه: (یک مطالعه مروری روایتی)

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی بهداشت، درمان و ارتقای سلامت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیدمهدی بابایی - دانشجو کارشناسی ارشد پرستاری ویژه، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی نسیبه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

فرشته عراقیان مجرد - استادیار، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

مهسا کمالی - مرکز تحقیقات عفونی اطفال، پژوهشکده بیماری های واگیر، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

مهنا عرب لاریمی - دانشجو کارشناسی ارشد پرستاری اورژانس، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی نسیبه ساری، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

هدایت جعفری - دانشیار، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: حساسیت اخلاقی یک مفهوم رفتاری است و پرستارانی که حساسیت اخلاقی بالاتری دارند، در ارائه مراقبت هایبهداشتی بهتر عمل می کنند. با توجه به اینکه پرستاران بخش مراقبت های ویژه زمان زیادی را با مددجویان سپری می کنند، رعایت موارد اخلاقی اهمیت زیادی دارد. از اینرو، مطالعه حاضر با هدف مروری بر حساسیت اخلاقی پرستاران بخش مراقبتهای ویژه و عوامل مرتبط با آن انجام شد. روش کار: در مطالعه مروری روایتی حاضر، با جستجو در پایگاه های اطلاعاتی PubMed, Magiran, Science Direct, SID, Google Scholar, و با استفاده از از کلید واژه های "حساسیت اخلاقی" AND "پرستار" AND "پرستاربخش ویژه" AND "ایران" و همچنین "Moral Sensitivity" AND "Critical care nurse" AND "Iran" ۶۶ مقاله جستجو شدند. تمامی مقالات فارسی و انگلیسی در محدوده زمانی ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۱ که به بررسی حساسیت اخلاقی در پرستاران بخش ویژه پرداختند، وارد مطالعه شدند. مطالعاتی که دسترسی به متن کامل مقاله نبود، از مطالعه خارج شدند. در نهایت ۱۱ مقاله مرتبط مورد بررسی قرار گرفتند. یافته ها: یافته های مطالعه نشان داد، حساسیت اخلاقی پرستاران بخش ویژه در سطح متوسط قرار داشته است و عوامل مرتبط با آن عبارتند از: عوامل دموگرافیک شامل: سن، جنس، تحصیلات، فرهنگ، مذهب، وضعیت استخدامی، سابقه کار، ساعت اضافه کار در ماه، شرایط محیط کاری، دریافت آموزش اخلاق در طی دوران تحصیل، حجم مراقبت های پرستاری، بیماران تحت مراقبت، ارتباط با بیمار، نوع شیفت کاری و عوامل اخلاقی- حرفه ای شامل: تنش اخلاقی، هوش اخلاقی، وجدان کاری، خستگی ناشی از شفقت، رعایت حقوق بیمار، مهارت ارائه خبر بد، پریشانی اخلاقی، دیسترس اخلاقی، بار کارروانی و اظهار خیر خواهی می باشد. نتیجه گیری: با توجه به اینکه حساسیت اخلاقی پرستاران بخش ویژه در سطح متوسط قرار داشته است، لذا پیشنهاد میگردد مدیران مراکز درمانی با در نظر گرفتن عوامل مرتبط با حساسیت اخلاقی در جهت راهکارهایی برای افزایش حساسیت اخلاقی در پرستاران بخش ویژه کوشا باشند.

کلمات کلیدی:

حساسیت اخلاقی، پرستار، پرستاران بخش ویژه، عوامل موثر، مطالعه مروری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

